

Свети пророк Агеј

Рођен у Вавилону за време робовања Израилјева. Из племена Левијева. Пророковао на 470. година пре Христа. Посетио Јерусалим као младић. Подстицао Зоровавеља и Исуса свештеника, да обнове храм Господњи у Јерусалиму проричући томе храму већу славу него бившем храму Соломонову. "Слава ће дома овога последњег бити већа него онога првога, вели Господ над војскама" (Агеј 2, 9). Јер ће се у томе новом храму јавити Господ Спаситељ. Доживео да види један део храма сазидан од Зоровавеља. У старости умро и приложио се прецима својим.

Тропар (глас 2):

Пророка Твога Агеја, успомену Господе славимо, зато Те молимо, спаси душе наше.

Свети Никола Хрисоверг, патријарх цариградски

Управљао црквом од 980. до 995. године. Он је рукоположио за презвитера великог Симеона Новог Богослова онда када овај духовни великан би изабран за настојатеља манастира Светог мученика Маманта у Цариграду. За његово време десило се на Кареји чудесно јављење архангела Гаврила, који је том приликом научио монахе, да хвале Пресвету Богородицу песмом Достојно јест, написавши ту песму на плочи у цркви једне келије, која се од тада назива келија "Достојно" (в. 13. јули). Знаменит и велики јерарх; упокојио се мирно и прешао у Царство Божје.

Света Теофанија царица

Од знаменитих родитеља, Константина и Ане, који беху сродници неколиких царева. Беху њени родитељи дуго бездетни и мољаху се Пресветој Богородици, да би им се дао пород. И Бог им даде ову ћерку, Теофанију. Запојена духом хришћанским од самог детињства, Теофанија надмашиваше све своје другарице у свим хришћанским врлинама. Када порасте, ступи у брак са Лавом, сином цара Василија Македонца. Са својим мужем претрпе велике беде. По некаквој клевети, као да Лав носи у чизми нож, да у згодној прилици убије свога оца, лаковерни Василије затвори у тамницу и сина и снаху. И тамноваху ове две невинне душе три године. Једном, о празнику светог пророка Илије, беше цар сазвао све великаше своје у двор на гозбу. У једном тренутку изненадно папагај царев изговори ове речи: "Авај, авај, господине Лаве!" И повтори те речи више пута. То доведе сву господу царску до великог узбуђења, и сви замолише цара, да ослободи сина и снаху. Ражаљен цар тако и учини. По смрти оца свога зацари се тај Лав, названи Мудрим. Теофанија не рачунаше своје царско достојанство ни у што, но сва предана Богу брињаше о спасењу душе, постећи и молећи се и делећи многу милостињу, и обнављајући многе манастире и храмове. Из њених уста не изиђе лажна реч, ни сувишна реч, а најмање клевета. Пред смрт своју призва све своје ближње, и с њима се опрости, па предаде душу своју Богу 892. године. Цар Лав хтеде подићи храм у њено име на гробу њеном, но како патријарх приговори томе, подиже он храм "Свим Светим", говорећи да ако се Теофанија посветила, нека се прославља са осталим светим заједно. Тада се установи празник Свих Светих у недељу по Светој Тројици.

С престола царског боље се види
Сујета света, хитра сујета,
И царски престо нештедно бију
Таласи бурни овога света.
Теофанија јасно прегледа
Пучину луду света овога,
Па срце своје, срце немирно.
Укотви тврдо уз живог Бога.
Цареви земни зар су цареви?
Стражари многи на брзој смени!
Смрт стоји, броји, и смену врши
Цареви земни, пролазне сени!
Теофанија, ко мудре деве,
Светилник срца духом зажеже,
Осветли стазу светлошћу дивном,

Греховне јаме срећно избеже.
Блажена сада у царству вечном
Међу звездама ко звезда сија,
Тамо где нема муке ни смене,
Царује сада Теофанија.

РАСУЂИВАЊЕ

Велики су труд улагали светитељи, да сузбију у себи гордост и самочиност, и да се привикну на потпуну послушност и преданост, било својим претпостављеним, док су их имали, било самоме Богу. Манастир Св. Саве Освештаног одликовао се особитом дисциплином, редом и безропотном послушношћу, Када св. Јован Дамаскин ступи у тај манастир, нико од знаменитих духовника не усуди се, да тако прослављеног великаша и писца узме као свога послушника. Тада га игуман предаде једном простом но строгом старцу. Старац нареди Јовану, да ништа не сме чинити без његовог знања и одобрења. Догоди се међутим да умре један калуђер, који у том истом манастиру имаше рођеног брата. Овај брат беше у неисказаној тузи за умрлим братом својим. Ради утехе неутешном брату написа Јован посмртне стихире умрлом, познате песме на опелу, које црква и дан-данас држи. Саставивши их, Јован их поче певати. Када његов старац чу појање, разгневи се веома, и одгна Јована од себе. Чувши за ово Јованово изгнање, братија се нека усудише те одоше старцу и почеше га молити да опрости Јовану и прими га натраг. Но старац оста непоколебљив. Јован горко плакаше и ридаше, што преступи заповест свога старца. Још једном братија молише старца за Јована, да му одреди неку епитимију, па после да му опрости. Тада старац наложи овакву епитимију ученику своје: да све нужнике по свим келијама у целом манастиру рукама својим очисти и опере, ако жели опроштај. Ожалошћена братија саопштише ово Јовану мислећи да ће Јован пре напустити манастир, него што ће ово учинити. Но кад Јован чу поруку старца, обрадова се веома, и с радошћу изврши заповест старчеву. Видећи ово старац расплака се, загрли Јована, и кроз плач рече: „О каквог ја страдалца у Христу родих! О како је овај човек истинити син свете послушности!"

СОЗЕРЦАЊЕ

Да созерцавам великодушност Аврамову и то:

---

1. како Аврам не хте да се свађа с Лотом због свађе њихових чобана него предложи деобу,
  2. како при деоби он остави Лоту да бира, било на лево, било на десно,
  3. како Аврам победивши цара содомског, одби понуђено благо и не хте узети ни конца ни каиша.
-

БЕСЕДА о Мојсеју

А Мојсеј (бјеше) човјек кротак врло мимо све људе на земљи (IV Мојсеј 12, 3)

Муж избрани, чудотворац велики, праобраз Господа Исуса Христа у чудотворству, победилац у Мисиру, победилац у пустињи, вођ народа — како да се не погорди! Но да се погордио, Мојсеј не би био све оно што је био. Горде се они, који мисле, да они своје дело делају у овоме свету а не Божје, и који мисле, да својом силом делају а не Божјом. А велики Мојсеј знао је да је он делатељ Божјег дела, и да је сила, којом је деловао, била сила Божја а не његова. Зато се није погордио ни страшним чудесима, које учини, ни великим победама, које задоби, ни мудрим законима, које даде народу. Сила је моја и песма је моја Господ, рече Мојсеј (II Мојс. 15). Од целога збора Израилјева у пустињи нико није осећао толику своју сопствену немоћ као овај највећи у том збору. У сваком послу, на сваком месту, и у сваком тренутку он је очекивао помоћ само од Бога. Шта ћу чинити? питао је он Бога с вапијањем, и непрестано ослушкивао одговор Божји и силу Божју. Кротак — мимо све људе на земљи. Јер сви други држали су нешто на себе, уздали се нешто у себе, а он — ништа. Он је био сав упијен у Бога, сав скрушен пред Богом. Је ли требало народ хранити и појити, он се обраћао Богу; или је требало с непријатељима борити се, он је дизао руке к небу; или је требало буну у народу утишавати, он је вапијао Богу. Кротки, прекротки Мојсеј! И Бог награди слугу Свог верног славом великом. И удостоји га Бог да се јави на Тавору са Илијом поред Господа Спаситеља.

О Господе, Боже кротких, Пастиру добрих, учини и нас кротким, слично Мојсеју и апостолима. Теби слава и хвала вавек. Амин.